

Baxış bucağında...**Elşən Əzimin gileyi, yoxsa qarğıışı
Şair ahının yangısında esse-düşüncələr...**

Kim bilmir ki, Elşən Əzim ilhamlı şairdir.
Kim bilmirsə, günah özündədir, yeni sənə yox.
Əgər sənə qədər özünü sözdə görüb bəsrəti
açılmayıbsa, bundan sonra da çətin olar.
Ruhunda təbii axının qanadlı duyğularını nəinki
hiss etmək, hətta görməmək mümkün deyil.
Mən görürəm ki, sən özün min bir fənd-felini,
gizlin-aşkar nə sirri varsa, hamısını öyrənib
sonra meydana çıxmısan.
Dilinin anası öz südü ilə dilin bütün gizlinlərini
sənə verib.

Ananın dili verdiyini dünyanın heç bir kimsəsi
verə bilməz.

Amma özün də xəzinəni zaman-zaman Allah
umuduna qoymamalısən.

Kəlbəcər, Göyçə, Qarabağ... ədəbi mühitinin
yaxşı nəyi varsa, çəkmişən ruhuna.

Tarixin bir qərinəlik bağlanmış qapısındakı
pəhl qıflının açarı dilinin altındadır.

Elşən Əzim, işğal dövrü uzandıqca əlim yer-
dən-göydən üzüldürdü.

Tamam yeni ruhda böyüyən nəsillər gəlirdi.
Düşünürdüm ki, neçə əsrin ruhunu yaşadıb bi-
zə çatdıran etnik yaddaş pozulacaq.

Ancaq yaddaşın alt qatı ilə ötürücülük yolu var.
Sənin xalq ruhu ilə dolmuş təbiətini öyrəndik-
cə ölməzliyin gücünə inandım.

Həmişə düşünmüşəm ki, etnik yaddaşın gücü
ilə silahlanmış daşıyıcının ruhu sarsıla bilməz.

İndi birdən-birə sənin "Absurd" şeirini oxu-
dum. Bu da ilkin təəssürat...

Şeirin bədii kamilliyinə söz yox...
Mətnin təlqin məntiqi məni razı salmır...

Bu mətnə özündən küsmək var...
Yazı boyu lirik mən özünə qarğışdadır.

Sima Cəfərova çox həssas oxucudur...
Tədqiqatçı hissi ilə etirazını çatdırıb...

Daha çox sevilməyən adamın gileyidir.
Elşən Əzimin bu gileyə haqqı yox

Niyə hamı dost desin, tostda olsa da.
Sən də dostsuzluq həsrəti çəkəsen.

Torsinə həyatın o üzündən nə var,
Bilməmiş deyilsən yaxşının tərsi pisdir

Sözünü bilməsəm, özünü bilməsəm,
bircə kəlmə də yazmazdım

Axı niyə pərvanə şama çatmasın...
Axı niyə sənin dünyaya gözün olmasın

Ən qəddar qarğıış dilinin kəsilməyinə diləyin-
dir.

Barmağını yalamağa dilin olmaması üçün gə-
rək dilin kəsilmiş olsun.

Dilin kəsilmiş olsa söz ruhuna sığışmaz
Varlığını dağıdır, söz olmayıb ruhuna yığılan

duygular...
Ay şair, niyyətin qaralıqla insanlığa yönəlik

deyil
Hər kəsə xoş məramla "Sabahınız xeyir" de-
yirsən...

El içində belə bir deyim var, qarğıışı söz eş-
dəndə yadıma düşür.

Qərəzli qarğıışıya deyirlər ki, ağzından çıxsın
qoynuna tökülsün...

Xalq gör necə asan yol tapır, ünvan qarğıışçı-
nın özü olur...

Sən özün qoynunu açır, yaxanı yırtırsan,
yeni mənim kimse ilə işim yox...

Özünə niyə belə qəzəbin tutsun axı...
Yaxşı ki şeirin adını "ABSURD" qoymusan...

Ancaq şair nəfəsinin yanan ah olduğunu dü-
şünürəm

Şairin ahi, qarğıışı göy üzündə qalmaz axı...
"Tutar ahi Vətən ol yerdə ki, otlu, suludur!"

Yolun hardan keçsə orda söz çiçəkləri bitir
Mən səni hər vaxt ilhamın qanadlarında görürəm;

Sözünü isti su hərarəti ilə ruhuma içmişəm
Elə bu "Absurd"unla da yerlərə göylərdən

baxırsan. Bu da sənin "Absurd"un...
Həvslən çatmaya çox yaşamağa,

Ömrün həsrətindən uzun olmaya.
"Daha sözüm yoxdu sənə" deyəsən,

amma doğrudan da sözün olmaya.

Biri badə alıb tost deyə sənə,
Marağı könlündən üstün olmaya.

Hamı bir ağızdan "Dost" deyə sənə,
Sənin bircə nəfər dostun olmaya.

Dönüb söhbət edə yol işıqları,
İşığın səsinə oyana adam.
İşığın dalınca uça kəpənək,
Amma pərvanədən qaça bilə şam.

Bir də çox uzaqda soracağın ola,
bir addım atmağa yolun olmaya.
Bir də bal tutmağa barmağın ola,
barmaq yalamağa dilin olmaya...

Elşən Əzim, mən istəyirəm ki, sənin həmişə
sözün olsun...

Çünki sənin varlığın söz atəşləri ilə yanan
maqmadır...

Mən istərdim sənin hər vaxt dostların olsun,
dost olmağa haqqın var.

İç üzü bütün idbarlığı ilə görünən adamı kim
sevər;

Dünyada səni sevən bircəsi qalanacan həyat
sənin üçün gözəl deyilməz; Elə hamımız üçün.

Gileyin olsun, şair, gileyin qarğıış olmasın...

... bir də axı sənin kifayət qədər sevinin, bü-
tün aydınlığı ilə görünən sevilən obrazın var...

Sözü həssas oxuculara verirəm...

Qoy hər kəs nəyi düz demədiyimin fərqiəndə
olsun...

P.S.S. Elşən Əzim burda sənə xəlvətcə deyim
ruhu çirklənmiş dostlarımı qəlbimdə dəfn etdikcə

özümə yönəlik belə sət düşüncələri mən də
yaşamışam...

P.S.S. Şeirin həyatdan gəldiyini, nə qədər acı
da olsa realıqdan qaynaqlanıb gəldiyini kimsə da-
na bilməz. Daha nikbin duyğularla görüşmək is-
təyindəyəm.

Hörmətlə:

Əli Rza XƏLƏFLİ

13.08.2023.

Sima Cəfərova: - Ürəyimdən keçənləri, ən
əsası Elşən Əzim ə yaraşan məntiqi ifadə etməsi-
niz, var olun! Sizə də yaraşan budur!

Elşən Əzim: - Burda qarğıış yox, həyat üçün ab-
surd olan məqamlar var. Şeirin adı "Absurd"dur axı.

Ə.R.Xələfli: - Elşən Əzim, mənim yazdığım şe-
ir deyil... bədii mətnin mahiyyətinə dair esse dü-
şüncə tezisləridir... fikirlər oxucuya asan çatdırıl-
maqla belə forma seçdim və mənə adın "absurd" olma-
ğını təqdir etdim... ancaq mətnin özünün sət həqi-
qəti var... Onu da qeyd etdim: yaxşının pis üzü mə-
lum, tərsi. Qaranlığın əksi işıqdır, işığın da. Mə-
tnin bədii mükəmməlliyini isə lap əvvəldə yazdım...
nə isə.

İsmail Həkimov: - Əli Rza bəy, Elşən Əzimin
poetik dünyasının vurğunlarından biri də mənəm.

Nədən və kimdən yazırsa qəlbinin səsi, idrakının
mizanı ilə yazır düşündür... daşınır və düşündürür...
daşındır... "ABSURD"da yəqin ki, ovqatın məh-
suludur. Hər ikiniz bizlərin dəyərli ziyalılarınsınız!

Uğurlar!

Ə.R.Xələfli: - Yaddaş unutmur.

Məhrüzə İbrahimova: - İnsan var hər kəsə
dostdur. Nə yazıq ki, insan da var heç dostu yoxdur.

Qınamıram, çünki dostun çoxaldıqca düşmənlərin də
çoxalır. Bəlkə də, "Absurd"u yazdırın bu hisslərdir.

Sahib İbrahimli: - Mühakimə və məntiqinizə
eşq olsun, çox sərrast.

13.08.2023